

Griffie Nr.:

Parket Not.:

66.97.830-01

CORRECTIONELE RECHTBANK TE LEUVEN

Openbare terechtzitting van 12 september 2005

In de zaak van het Openbaar Ministerie

TEGEN:

1. , geboren , wonende te

2. , geboren , wonende te

Beklaagden, ter zitting vertegenwoordigd door Meester advocaat te

Beklaagd te : op het goed gelegen
groot eigendom van
een akte vanverleden op 18 maart 1999 door#notaris
notaris te : overgeschreven op het hypotheekkantoor op 30 maart
1999

als dader of mededader overeenkomstig artikel 66 van het Strafwetboek,

A. In overtreding van de artikelen 44, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970 en de artikelen 42 en 66 van het decreet van de Vlaamse Raad betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar door de artikelen 146 en 147 van het decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

Tussen 20 januari 2000 en 1 mei 2000

In agrarisch gebied met ecologisch belang, zonder vergunning, enerzijds het verbouwen van een woning door ondermeer het aanbrengen van een nieuwe deuropening, het aanpassen van alle deur-en raamopeningen en deze te voorzien van een omlijsting in natuursteen, het aanbrengen van consoles onder de kroonlijst, en anderzijds het oprichten van een berging en een pergola.

B. In overtreding van de artikelen 99, 101, 146 en 147 van het decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij decreet van de Vlaamse Raad van 13 juli 2001, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande, uitdrukkelijke schriftelijke vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of schorsing van de vergunning.

I. Tussen 1 mei 2000 en 19 november 2001

In agrarisch gebied met ecologisch belang, zonder vergunning, enerzijds het verbouwen van een woning door ondermeer het aanbrengen van een nieuwe deuropening, het aanpassen van alle deur-en raamopeningen en deze te voorzien van een omlijsting in natuursteen, het aanbrengen van consoles onder de kroonlijst, en anderzijds het oprichten van een berging en een pergola.

II. Sedert het beëindigen van onder sub A. voornoemde werken, minstens sedert 19 november 2001 tot 19 februari 2003 de toestand geschapen door deze werken in stand te hebben gehouden

Gezien de stukken van het onderzoek;
Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;
Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging;
De Rechtbank beslissende op tegenspraak;

I. De tenlasteleggingen :

Tenlastelegging A, B, I en II zijn bewezen op grond van de materiële vaststellingen, het proces-verbaal van bouwovertreiding (proces-verbaal van vaststelling dd. 19.11.2001) en het gevoerde onderzoek.

Bij decreet van de Vlaamse Raad van 4 juni 2003 werd art. 146 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de ruimtelijke ordening gewijzigd. Ingevolge deze wijziging is het in stand houden van stedenbouwinbreuken niet langer strafbaar, tenzij wanneer het gaat om inbreuken in ruimtelijk kwetsbare gebieden, om inbreuken die onaanvaardbare hinder veroorzaken voor de omwonenden of om inbreuken op essentiële stedenbouwkundige bestemmingsvoorschriften.

Bij arrest van het Arbitragehof van 19 januari 2005 werd een gedeelte van deze nieuwe bepaling geschrapt. De begrippen "onaanvaardbare hinder" en "essentiële stedenbouwkundige voorschriften" worden door het Arbitragehof als te vaag omschreven om te dienen als basis voor een strafrechtelijke vervolging.

Dit heeft tot gevolg dat het in stand houden van een stedenbouwkundige inbreuk in niet-kwetsbare gebieden niet langer strafbaar is.

Art. 146 van hoger vernoemd decreet preciseert de "ruimtelijk kwetsbare gebieden".

In casu situeren de inbreuken zich in agrarisch gebied met ecologisch belang, hetgeen dient beschouwd te worden als een ruimtelijk kwetsbaar gebied, zodat de in stand houding strafbaar blijft.

2. De strafmaat

De bewezen verklaarde feiten in hoofde van beide beklaagden zijn opgeleverd door één opzet, zodat slechts één straf moet worden opgelegd.

Bij het bepalen van de strafmaat behoort het rekening te houden met het maatschappelijk onaanvaardbaar karakter van de inbreuken enerzijds en met de persoonlijkheid en gunstig strafrechtelijk verleden van beide beklaagden anderzijds.

De aard en de omvang van de inbreuken en de houding van beide beklaagden verantwoorden een opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Beklaagden bevinden zich nog in de voorwaarden om van een opschorting te kunnen genieten en hebben hiermee hun instemming betuigd.

3. De herstelmaatregel

De gevorderde herstelmaatregel is thans zonder voorwerp gezien beklaagden een regularisatievergunning hebben bekomen.

OM DEZE REDENEN en met toepassing van de artikelen :

- 65-66 van het Strafwetboek;
 - -44- 64-65 wet 29.3.1962 gew. door art. 4-20-21 wet 22.12.1970; 66-68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22.10.1996 en 04.03.97; art 146-147-149-153-160 van het decreet d.d. 18 mei 1999, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd;
 - 1385bis tot en met 1385quater van het Gerechtelijk Wetboek;
 - 194-195 van het Wetboek van Strafvordering;
 - 91 van het K.B. van 28 december 1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vervangen door de art. 1-2 van het K.B. van 29 juli 1992, gewijzigd door art. 1-2 van het K.B. van 23 december 1993 en vervolgens gewijzigd door art. 1 K.B. van 11.12.2001, tot wijziging van het K.B. van 28 december 1950 voornoemd;
 - 1-3-5-6 wet van 29.6.1964;
 - 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935;
- door mevrouw de Voorzitter aangeduid.

Procureur des Konings; , alleenzetelend Rechter; , Griffier. , Substituut-